

“Alguns dels meus personatges, per a fer-los creïbles, són insuportables”

Joan Pinyol (Capellades, Anoia, 1966), publica *Pilota de set*, recull de set històries lligades que va obtenir el XLIII premi Recull de narració Joaquim Ruyra. Professor de llengua catalana i literatura a l'ensenyament secundari, té una bona colla de relats publicats.

—Tots els contes acaben amb un accident de trànsit mortal, però abans ja hi ha un drama, o un conflicte greu plantejat. Com si volguéssiu que el lector, tip de les cabòries i problemes dels protagonistes, quedés descansat, quan es maten.

—Sí. Cada personatge és portat a l'extrem i alguns són insuportables, per a fer-los creïbles. Els exagero per fer-los creïbles i perquè el lector se'ls faci més seus. Però no m'havia pas plantejat de fer-los purgar amb l'accident, només que acabessin amb el cotxe fet una ferralla, una pilota, provinents de set mons que acaben confluïnt en aquella pilota, en aquella ferralla, la mateixa per a tots, perquè tots set acaben xocant al mateix lloc, en el mateix accident múltiple.

—A partir del segon conte, el lector ja pot preveure que tots acabaran igual, patint un accident mortal.

—Justament perquè el lector descobrirà a partir del segon conte o el tercer que tot acabarà igual, aprofundirà més en la història i les situacions prèvies, en la vida dels personatges, i que sigui això, més que no pas el final, el que importi.

—D'una altra banda, també sembla que heu construït el llibre amb la finalitat de treure suc del potencial semàntic del mot set: el nombre, el tennis, les ganes de beure...

—Això és intencionat. El llibre és un homenatge a la xifra, el set i, contra allò que el títol i la coberta poden insinuar, no té res a veure amb el tennis. El llibre descriu cadascun dels set pecats capitals. A més, cada un dels set cotxes té un color que corresponen als set colors de l'arc de sant Martí. Per acabar-ho d'adobar, vaig guanyar el premi el 2007 i els membres del jurat eren set. Només em va faltar que l'editor em digués que el llibre feia set mil·límetres exactes. Digues-ne màgia o casualitat. També, per Sant Jordi, vaig fer set presentacions.

—És el vostre setè llibre?

—No, el novè. Però el premi és l'edició 43: quatre més tres, set. Passa que és el segon que publico a Barcelona. He publi-

Joan Pinyol publica el recull de relats *Pilota de set*, premi Recull de narrativa, a Proa.

cat bàsicament al País Valencià i a Eivissa. Si mirem el títol, veurem que parla d'un punt decisiu en el tennis, la pilota de set. En aquest sentit el llibre també és un punt decisiu en la meua carrera. Després de publicar molts anys i ser poc conegut, aquest ha significat un punt decisiu. Un impuls.

—Els diàlegs són molt cantelluts, molt tibants, com el de l'autostopista i el conductor que el recull.

Per què?

—Per això que deia, per a portar els personatges a l'extrem. Les reaccions són visceral. Un diàleg més suau no donaria, en el cas de l'automobilista i l'autostopista, la imatge d'un personatge superb, aquell personatge que creu que no hi ha res millor que el que pensa ell. Sí, en molts casos hi ha una agressivitat lèxica.

—És el primer recull de relats entrelaçats?

—Sí. I amb personatges comuns. Això fa que el llibre sigui fet i fet una història desglossada en set parts.

—Primer vàreu tenir la idea global del llibre i després vàreu escriure cadascun dels set relats?

—Sí. L'esquema parteix dels set contes que es troben al mateix lloc, al mateix moment, venint de llocs diferents. Ha estat una feina de rellotger.

—Però cada conte és confegit de forma diferent.

—La voluntat és d'atreure el lector i atreure'l amb formes narratives diferents. Sorprendre'l. L'element sorpresa sempre m'ha agradat. Atrapar-lo per vies diferents: una carta, un somni, una veu que el lector no sabrà fins al final que és una trucada amb mans lliures, etc. Anar combinat-ho una mica tot. Que el lector tingui diferents maneres d'entrar a la història. Ja ho he fet en llibres anteriors.

—Heu escrit un llibre pessimista sobre la condició humana, sobre les relacions personals. Els vostres personatges s'ho passen malament, a la vida.

—En surten bastant escaldats. El retrat és negatiu. No per caure en el pessimisme pel pessimisme, o per capficar-nos-hi, sinó per fer veure que aquest pessimisme, aquesta actitud negativa, no porta enlloc.

Lluís Bonada